

НАРОДНЫ МІСЦІВЕЦ

Орган Окцябрскага РК КП(б)Б

№ 22 (43) | Субота, 21 жніўня 1943 г. | 11 г. выд.

ЗАГАД

Вярхоўнага Галоўнакамандуючага

15 жніўня гэтага года ў выніку ўпорных баёў 16-я і 84-я Гвардзейскія стралковыя дывізіі, 238-я і 369-я стралковыя дывізіі вызвалілі горад КАРАЧЭЎ ад нямецкіх захватчыкаў, паказаўшы пры гэтым абразцы мужнасці і ўмелых баявых дзеянняў.

У азнаменаванне дасягнутых поспехаў 16-й і 84-й Гвардзейскім стралковым дывізіям, 238-й і 369-й стралковым дывізіям, вызваліўшым горад КАРАЧЭЎ, прысвоіць найменаванне „Карачэўскіх“ і ў далейшым іх іменаваць:

16 Гвардзейская Карачэўская стралковая дывізія.

84 Гвардзейская Карачэўская стралковая дывізія.

238 Карачэўская стралковая дывізія.

369 Карачэўская стралковая дывізія.

Вярхоўны Галоўнакамандуючы Маршал Савецкага Саюза І. Сталін.

16 жніўня 1943 г.

На франтах Айчынай вайны

Чырвоная Армія прадаўжае гнаць немцаў на захад. Фронт наступлення нашых войск расшырыўся больш чым на 500 км. На ўсіх напрамках Чырвоная Армія паспяхова развівае пабеднаснае наступленне. Выбіўшы немцаў з Спас-Дземенскага плацдарма, савецкія войскі прасоўваюцца ўперад і вызваляюць усё новае і новае населеныя пункты. Страціўшы выгадныя для абароны рубіжы, немцы нясуць вялікія страты ў жывой сіле і тэхніцы. За 16 і 17 жніўня на гэтым участку было знішчана больш 5.000 нямецкіх салдат і афіцэраў, да 100 гармат, каля 30 танкаў, захвачаны трафей і палонныя.

Наступленне нашых войск у раёне Спас-Дземенска значна аслабіла пазіцыі немцаў у паўночным сектары Бранскага напрамку. 18 жніўня на гэтым участку нашы войскі занялі горад Жыздра, з'яўляўшыся моцным умацаваным вузлом немцаў. Цяў-

ночнее, усходнее і паўднёвае Бранска нашы войскі прадаўжаюць паспяхова прасоўвацца. За 16 і 17 жніўня на гэтых напрамках занята больш 190 населеных пунктаў. 18 жніўня баі ішлі ў 30 км. усходнее Бранска.

На Харкаўскім напрамку працягваюцца ўпорныя наступальныя і баявыя войскі, якія адбіваюць таксама контратакі ворага. Страціўшы важныя камунікацыі заходнее і паўднёва-заходнее Харкава, немцы спрабуюць вярнуць іх. Але пад навістаючымі ударамі нашых войск вымушаныя пачаць адступленне і нясуць пры гэтым нябачаныя страты. Асабліва цяжкія страты немцы панеслі тут 16 і 17 жніўня. За гэтыя два дні нашы баявыя злучэнні знішчылі заходнее Харкава да 7.000 гітлераўцаў і знішчылі каля 80 нямецкіх танкаў, большасць з якіх тыякі тыла „Гыгр“. Страты настолькі каласальныя, што яны самі нават не могуць затаіць гэтага факта.

Берлінскае інфармацыйнае бюро паведамляе, што на адным забітца на Усходнім фронце прыходзіцца 9—10 раненых. Гітлераўская газета „Нэйбар Гас“ прызналася: „На ўсіх франтах мы стаім перад праўныходзячымі сіламі пратывікі і пачынаю абараняць сваю шкуру. Мы пачынаем вярнуць усё цяжкія ўдары, і сур'ёзнасць становіцца тады не прыходзіцца“.

Завяршэнне вялікага дзеянняў на востраве Сіцылія

Як афіцыйна паведамаецца, члені 8-ай англійскай арміі, прасоўваюцца ўжо ўздоўж узбярэжжя Сіцыліі з поўдня, злучыліся ў Месіне з амерыканскімі войскамі. Усякае супраціўленне пратывікі на востраве спынілася. Агенцтва Рэйтэр паведавае, што самалёты саюзнікаў знішчылі і пашкодзілі ў час эвакуацыі з вострава Сіцылія праз Месінекі праліў 308 суднаў з войскамі пратывікі.

Партызаны, партызаны, беларускія сыны!

Рэжце гітлераўцаў паганых, каб не ўскрэслі век яны!

Ніхто не верыць нямецкім фальшыўкам

Праваділася летняе наступленне нямецкіх войск на ўсходнім фронце, якое, па планах германскага камандавання, лічылася рашаючым. Ім спадзяваліся немцы атрымаць перамогу над Чырвонай Арміяй. Пралічыліся нямецкія ваенныя стратэгі з сваім камандуючым Гітлерам.

За кароткі час чырвоныя войскі не толькі спынілі наступленне немцаў, але прадпрыняты контрударамі пачалі іх на захад, вызваляючы тысячы населеных пунктаў і дзесяткі гарадоў. Над Орлом, Белгарадам, Чугуевым, Карачэвам, Зіевым і другімі вызваленымі гарадамі зноў развіваецца горды сцяг Советаў.

А калі немцаў моцна б'юць, тады пачынае ўзмоцнена працаваць гебельсаўская фабрыка Хлусні. Новыя фальшывыя лістоўкі раскідаюць тады нямецкія „асы“ над вёскамі. У адной з такіх наскорую руку састрапных лістовак фашысцкія гора-пісакі пытаюць: хто разумней? Адказ просты: разумней той, хто не верыць гебельсаўскім пустабрахам, а знішчае гітлераў-

цаў на кожным кроку. Самы неразумны той, хто піша ў лістоўках розную бягслудзіцу. Сюды-ж трэба аднесці і тых, хто трапіў і завяз у карычневай фашысцкай павуціне і па-сабачы выслужваецца перад людзедамі за аб'едкі з іх стала.

Дарэмна старуюцца прыдаць выгляд раўнямецкаму канцлагеру фашысцкія прапагандысты, зніраючы ў сеты „рай“ партызан і чырвонаармейцаў. Яшчэ стаіць перад вачыма маюнак пажару ў Бабруйскім лагеры ваеннапалонных, дзе згарэлі да 18 тысяч палонных чырвонаармейцаў. Не забыта яшчэ і пагромы над бязбройнымі людзьмі ў розных раёнах. Нема цядер такіх людзей, каб паверылі зверам-гітлераўцам.

Народ верыць у другое, верыць, што ідзе Чырвоная Армія-вызвольніца, нясе свабоду савецкім народам і смерць акупістам. І ўсім сёламі народ дапамагае граміць фашыстаў, змятаць іх з твару зямлі.

Ф. К.

Любіць сваё аружжа

З першага дня ўступлення ў партызанскі атрад Пеця О. стаў кулямётчыкам станкавага кулямёта. Пеця любіць сваё сярэ „максіма“, старанна глязіць за ім.

Не падвоіў кулямётчыка і кулямёт. Ва ўсіх баях удзельнічаў Пеця, скасіў дзесяткі гітлераўцаў, а „максім“ ні разу не адказаў. За мужнасць і бясстрашнасць у баях савецкі ўрад узнагародзіў патрыёта Пятра О. медаллю „Зі адвагу“.

Любоў к кулямёту прывіў Пеця і маладым партызанам. Ён падрыхтаваў некалькі кулямётных разлікаў.

МАКСІМ С. П.

УДАРЫ ПА ЧЫГУНКАХ

Яшчэ з шпіталя ворага, пушчаны пад адоў, заліскалі на б'явы рыхнак падрыўнікі атрадаў т. г. П., Д., і А. Пра крушэннях разбіта з паравоза, 21 вагонаў з боепрыпасамі і харчаваннем, 7 платформ з тэхнікай, 4 цыстэрны з гаручым. Адрыва гэтага, узарвана з чыгуначных ласты на 10—12 метраў даўжынёй.

Р. П.

Дыверсанты

Участак чыгункі ўзмоцнена ахоўваўся. Паблізу знаходзіўся дэпо, ноччу шыралі патрулі, але хлопцы рашылі: эшалон паліціць пад адоў. Прыкрытыя начной цемрай прабраліся на дарогу мініеры Павел П. і Аляксей Г. з камандзірам групы Д. Міна пастаўлена. Для лепшай немаскіроўкі зрабілі паблізу адзін узрыў, а самі адышлі. Раніцай рамонтныя пастроілі пашкодзілае месца, і праз некаторы час пачуўся стук колаў пезда. Ледзь ён мінуў адрамантаванае месца, як раздаўся моцны выбух. Паравоз, 4 цыстэрны з гаручым і 7 платформаў з танкамі зніклі ў адкосе.

Заставаўся яшчэ адзін зарад, трэба выкарыстаць яго. З надыходам цёмнаты зноў з'явіліся на чыгунцы дыверсанты. Выслалі аховы аховы, і мініеры прыступілі да работ.

— Камандзір, немцы ідуць, — прапачтаў адзін з бійцоў. Спраўды, па чыгунцы ўбок дыверсантаў ішла група немцаў-ахраннікаў. Становішча стала крытычным. Але не разгубіўся камандзір, ён прадбачыў магчымасць такой „прыёмнай сустрэчы“ і прыняў неабходнае рашэнне. „У выпадку, калі мініеры не справяцца ўстанавіць міну, байцаў аховы падпусціць немцаў на блізкую адлегласць і ва ўпор адкрыць агонь. Калі-ж мініеры выка-

раюць работу да набліжэння паравозу — усім блешумна знаць з чыгункі, — аддаў загад камандзір. Напружана, хутка працуюць мініеры. Міна закладзены, падпалены шнур, і хлопцы заікаюць у начной цемноте. На іскры-аганька заваленых шнуроў кінуліся бегчы 8 гітлераўцаў. Голькі дубэлі, як рацтам агеньчыкаў не стала. Гітлераўцы змітусіліся на адным месцы, кінулі ракету, адкрылі стральбу. Але праз момант усё патанула ва ўзрызе, патрасаючым наваколле. Узліцелі ў паветра шпалы, рэльсы і 8 гітлераўцаў.

МАРЫНА С.

Рэдакцыйная калегія.

Выданне Сячнёўскага РК КПСР.